

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie **dr n. med. P. Z.**

obwinionego o popełnienie przewinienia zawodowego, stanowiącego naruszenie art. 59 Kodeksu Etyki Lekarskiej, art. 41 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty oraz art. 26 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 28 stycznia 2026 r.

wniosku obrońcy obwinionego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 112 pkt 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich – dalej powoływanej jako: u.o.i.l.

postanowił

wstrzymać wobec dr n. med. P. Z. wykonanie prawomocnego orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego z dnia 8 marca 2024 r., sygn. akt [...], utrzymującego w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu Lekarskiego [...] z dnia 16 października 2023 r., sygn. akt [...], do czasu rozpoznania kasacji.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy obwinionego dr n. med. P. Z. od prawomocnego orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego z dnia 8 marca 2024 r., sygn. akt [...], utrzymującego w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu

Lekarskiego [...] z dnia 16 października 2023 r., sygn. akt [...]. Orzeczeniem sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji uznano obwinionego za winnego popełnienia czynu, stanowiącego naruszenie art. art. 59 Kodeksu Etyki Lekarskiej, art. 41 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty oraz art. 26 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, za które wymierzono mu karę pieniężną w wysokości dwukrotnego przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw na rzecz Hospicjum [...].

W kasacji obrońca podniósł zarzuty dotyczące rażącego naruszenia prawa materialnego oraz procesowego, a nadto rażącej niewspółmierności orzeczonej kary. Nadto, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 112 pkt 1 u.o.i.l., obrońca złożył wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia wobec obwinionego do czasu zakończenia postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest zasadny.

Zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k., który ma zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym lekarzy na mocy art. 112 pkt 1 u.o.i.l., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Przepis ten nie zawiera katalogu przesłanek, od których ziszczenia się uzależnione jest zastosowanie omawianej instytucji. Nie ma przy tym wątpliwości co do tego, że powinno ono mieć miejsce w sytuacjach uzasadnionych szczególnymi okolicznościami dającymi podstawę do tego, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla obwinionego nieodwracalne następstwa. Pod pojęciem szczególnych okoliczności należy przy tym rozumieć rangę i doniosłość zarzutów podniesionych w kasacji, których uwzględnienie jest prawdopodobne.

Dokonując tak ograniczonej oceny podniesionych w kasacji zarzutów, które wymagają drobiazgowego rozważenia, a przez to nie mają przed przystąpieniem do

rozpoznawania sprawy, charakteru oczywistego, należało stwierdzić, że na obecnym etapie zasadne jest wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. Powyższe nie determinuje kierunku merytorycznego rozpoznania kasacji, istotnie zasadność podniesionych zarzutów zbadana zostanie na etapie właściwego postępowania kasacyjnego.

W tym stanie rzeczy, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[M. T.]

[r.g.]